

DEO OPT. MAX. VNI ET TRINO, VIRGINI DEIPARÆ. ET SANCTO LVCÆ
ORTHODOXORVM MEDICORVM PATRONO.

QVÆSTIO MEDICA
QVODLIBETARIIS DISPVATIONIBVS MANE DISCVTIENDA
IN SCHOLIS MEDICORVM, DIE IOVIS XVIII. DECEMB.
M. FRANCISCO LANDRIEV, Doctore Medico, Præsîde.

1023.

An aliquando etiam ante morbi vigorem purgatio?

NATVRA vt caloris natui beneficio, benigni, quem sibi retineat humoris perficit, sic *per se* perficitur in se, eodem vitio, quem expellat, *per se* aggreditur. In vtroque crassitudinem efficit, quæ si iuuat alimenti retentionem, procul dubio noxiorum arceat excretionem, præterquam in thoracis affectionibus. In horum tamen *per se* sensum incumbit toto morbi tempore, initio, in incremento, statu, & declinatione, ac acrius quidem vigore, nec quidquam eliminat nisi ex parte coctum, quod sit alias initio turgente & vrgente materiâ. Ex coctionis celeritate vel tarditate, morbi breues vel diuturni dignoscuntur: pituitosi seriè, biliosi citius subeunt coctionem: in illis vt nulla insignis est perturbatio, sic noxijs humor maioribus ad exitum indiget apparatu; attenuandus, incidendus, detergen-

IN morbis à noxiâ materiâ pendentibus Medicus, cuius scopus humoris peccantis est eliminatio, naturæ legibus semper non est addictus, contemplari debet humoris concoctionem, ita vt primis morbi diebus tum alimentorum, tum medicamentorum ope, eius studeat tenuitati. Hæc humores purgationi reddit idoneos, quæ sit eò felicius, quò sunt tenuiores; quâ ratione bilis, pituita; hæc, melancholico succo prius amandatur. Eadem tenuitate feruentior ac copiosior succus efficit, cuius coctionem expectare tibi non licet, vt neque mitioris initio tenuitate præditi, quem confestim debes expurgare, demptâ tamen prius plethorâ. Coctusne tenui facilius eueritur? etsi cocto naturam habeamus adminiculantem, quia tamen grauis impendet metus ne, aut deterior euadat affectus, aut laborantem ante perfectam coctionem iugulet, tutior videtur succi tenuitas ad purgationem, qui ante morbi statum exigi potest, dum non omni sit destitutus coctionis rudimento.

MALIGNVS affectus ab eximiâ humorum putredine suam ducens originem, quò præsentius minatur periculum, eò maturius maiorque cautione maligni succi vacandum eliminationi. Blandis pharmacis reprimendæ ferocientis humoris malignitati si studeas, non nòdò tempus teris, verum & malignitatem auges. Bubones maligni, pestilentes, ferro statim aperiendi. In febribus malignis venæ sectio multoties repetita vilis est, quæ vitiosi quidpiam detrahit succi, sed & ab hac vel initio necessaria purgatio, quæ eò vehementioribus instituenda est *per se*, quo ferocem malignumq; humorem demulcere minus valeamus. Hæc suadent febres malignæ annis superioribus *per se* in grassatâ, quas si obseruâris, ventre à naturâ vel arte soluto maiori ex parte solutas fuisse fateberis: an benignis, an mochlicis purgantibus? his multi percurati sunt, multi ad plures iere, qui illis seruati non fuissent. Infelices ne ægri, quorum salus pendet ab ijs, qui suæ pertinaciter adherentes opinioni, eos fato malunt relinquere quàm *per se* in, putâ sibi exhibere?

AB hac methodo non excludas apoplexiam, epilepsiam, affectusque soporosos, quâ fatida colluies illicò reuelltur ad corporis sentinam; sed valeant isthæc remedia in morbis minus vrgentibus: benigniora nostra fertatas, quorum vsui potest esse locus toto morbi tempore; nisi accerit morbi vigore: initio maxime ad expurgandas vias publicas: incremento, morbi minus vrgentis tempus obferues, potiones ex folliculis, Tamarindis, Cassiâ, alijs vehementioribus præferens. Imitari semper non debet naturam, quæ nisi acrimoniâ vel multitudine humoris stimulata ad excretionem se se non accingit etiam post perfectum *per se* huius *per se* neglectu natura morbi leuionis curationi intenta sæpius incidit in grauiorem, cum è contra passim hac methodo vehementiores mitescant affectus. Cur Medicus inter purgandum cautius, quàm dum multoties venam secat ad crîsim respiciat?

NVLLATENVS ergo vereatur Medicus ante morbi vigorem vti purgantibus, modo nulla subsit in præcordiis inflammatio. In horum vsu ante vigorem opportuno elucescit eius industria, quâ morbi vel breuiores euadunt, vel securiori tranquillitate soluuntur, imò in speciem exitiales, sunt salutare. Non secus ac prudens ille censetur exercitus Imperator, qui hostilibus copiis consultò & sensum huc illuc dissipatis, totum exercitum in summum adduci discrimen non patitur, sentissimus sic erit Medicus, qui noxium humorem partitè euerrendo initio, & incremento morbi, pugna ancipiti naturam non committit. Ita enim non adeo ferociet morbus, non tam graui erunt symptomata, minus laboriosè, & paucioribus diebus resurgent vires nullo metu recidiuæ, nulla erit vel *per se* vel hydropis, vel cuiusdam frigidæ agritudinis venturæ suspicio. Vno verbo citius & tutius hac methodo agrotans pristina restituetur sanitati.

Ergo aliquando etiam ante morbi vigorem purgatio.

DOMINI DOCTORES DISPVATVRI.

M. Franciscus Landriev, Præsîs.
M. Antonius de Sartes.
M. Daniel Arbuet.

M. Franciscus Lopes.
M. Carolus Baralis Medicus Regius.
M. Franciscus le Vignon.

M. Petrus Legier.
M. Ioannes Chartier Prof. & Med. Reg.
M. Ioannes Riolan Sch. Ant. M. & Reg. Prof. Decan.

Proponebat Lutetiæ. NICOLAVS LE LETIER Parisinus, A. R. S. H. M. DC. LIII.

